

ELÄMÄNI

PAAVO JORDMAN

Sisällysluettelo

<i>Esittely</i>	2
<i>Tärkeimmät ihmiset</i>	3
<i>Kun tulin maailmaan 0-3v</i>	4
<i>Päiväkodissa 3-6v</i>	5
<i>Reppu selkään 6-9v</i>	6
<i>Viimeisimmät vaiheet 9-12v</i>	7
<i>Liitteet</i>	
<i>Ajatuskartta</i>	
<i>Tämän työn tekemisestä</i>	

Esittely

Minä olen Paavo Jordman ja olen 12.-vuotias. Olen poika ja minulla on ruskeat hiukset, siniharmaat silmät ja silmälasit. Asun, ja olen aina asunut punaisessa talossa osoitteessa Haavistontie 318, vaikkakin ennen remonttia se oli ”mädäntyneen marjapuuron” värinen. Talomme on Vihdissä, mutta lähimpään kauppaankin on 9 kilometriä matkaa. Talossamme on ihan mukavan näköistä, ja äitini koriste-esineet ovat vallanneet koko keittiön ja olohuoneen. Minun huoneessani on tapettina kuva New Yorkista ja Brooklynin sillasta ja talossamme on iso piha, josta osa on peltoa/niittyä.

Harrastan Street-tanssia Karkkilassa. Minulla on siellä kiva ope. Harrastan myös Nummelan kuvataidekoulussa valokuvausta ja talvella hiihdän paljon, sillä se on hauskaa ja hyvää liikuntaa. Joskus keräilen softarinkuulia maasta, joskin tämä harrastus on minulla jäänyt taka-alalle. Teen myös tietokoneella kaikenlaista kuten pelaan kavereiden kanssa Minecraftia. Keväällä kävin MOOC-ohjelmointikurssia mutta jätin sen kesken. Voisin kuitenkin kokeilla sitä uudelleen.

Minulla on 5-henkinen perhe. Isäni nimi on Mikko Jordman ja hän on rehtorina tällä hetkellä Nurmijärvellä. Hän täytti keväällä 50 vuotta ja tykkää pyöräilystä, hiihdosta, tietokoneista, traktoreista ja kitaran soittamisesta, mutta hän veti vähän aikaa sitten sirkkelillä sormiin joka rajoittaa hänen soittokykyjään.

Äitini Leena on myös 50-vuotias. Hänellä periaatteessa on talossamme osto- ja myyntiliike Wihtori mutta siellä ei käy koskaan ketään. Äiti käykin kauppaa netissä, mm. Facebookissa. Äidillä on aiemmin ollut useita ammatteja, yleensä yrittäjänä. Äiti on lähes aina kotona ja pitää wanhoista koriste-esineistä.

Pikkusiskoja minulla on kaksi. Vanhemoi, jonka nimi on Peppi on 10-vuotias. Paula on toisella luokalla, ja suuttuu välillä kovasti mutta saadaan rauhoittumaan kun sanotaan rauhallisesti: ”kalastaminen.” Kalastaminen oli mökillä nääs hänestä niin hauskaa.

Peppi ja Paula leikkivät Petshopeilla ja heille tuli noin viikko sitten 3 rottaa, Domino, Kira ja Ruusa. Ne elelevät Pepin huoneessa suuressa häkissä. Lisäksi meillä on yksi kani, Minni, joka asustaa oikeastaan liian pienessä häkissä talomme toisessa vessassa (joka muuten on kompostivessa) Ennen meillä oli myös ulkokanit Samu ja Otto ja ne elivät talvella vanhassa kahden lehmän navetassa. Nyt ne ovat kuolleet ja navetta uudistettu vajaksi.

Tärkeimmät ihmiset

Minulla on monia ystäviä joista suurinosa on tullut koulun kautta. Kavereitani ovat Veeti, Juho, Eino, Aleks, Joel sekä Jaakko. Tämä Juhoon ollut kaverini hyvin kauan, ja hän tuli alunperin ystäväkseni kun menin päiväkotiin ja on näinollen pitkäaikaisin kaverini. Hänen nimensä on Juho Suonpää ja hän asuu yhtä maalla kuin minäkin, Herrakunnassa 9 kilometrin päässä koulusta. Juho voi suuttua helposti mutta on muuten mukava. Hän harrastaa Judoa/Jujutsua. Veeti Väätäinen on minun toinen kaverini ja meillä on hänen kanssaan yhteinen nettisivu VePaJu (saa käydä kattomassa vepaju.suntuubi.com mutta emme käy siellä enää paljoa). Veetillä on diabetes ja hän harrastaa ratsastusta sekä on koulun kässässä kymppin oppilas. Einon, Aleks:in, Jaakon ja Joelin sain kavereiksi kun tulin kouluun Vihdin Kirkonkylälle. Eino harrastaa pesäpalloa ja radiksia sekä hänellä on muurahaisyhdyskuntia. Joskus voisin itsekin hankkia sellaisen. Eino pitää joskus omaa mielipidettään ainoana oikeana. Jaakko Hiekkänen on toinen kirkonkyläläisistä kavereistani ja on aika hiljainen. Joel Oksanen harrastaa hänen omin sanoinsa elämästä ja nukkumista. Hän myös pelaa ja katsoo animea. Mainittavin asia Aleks Nymanista on että hänen tukassaan on aina hilsettä. Minua ja näitä kavereita yhdistää koulun lisäksi myös toinen asia: Pelaamme yhdessä tietokonepelejä Minecraftia.

Minulla on myös paljon entisiä kavereita ja tuttuja. Entinen kaverini Niko, ”se pätkä mut hyvä tyyppi” muutti Oulusta naapuriimme mutta muutti sen jälkeen Lohjalle. Toinen entinen kaverini, Toivo asui Kouvolassa sijaitsevassa Verlassa ja tapasin hänet aina kun menimme mökillämme joka on Verlassa. Toivo on kuitenkin muuttanut pois sieltä.

Minun sukuni aikuiset ovat minulle tärkeitä. Ulla-mummoni on yli 80-vuotias, mutta silti yhä nuorekas ja moderni – siis ikäisekseen. Hän asuu vantaalla. Muita isovanhempia minulla ei ole enää elossa. Kummejani ovat Liisa ja Erkki. He asuvat Kouvolassa mutta käyvät joskus luonamme Vihdissä. Liisa on äitini sisko, Erkki, jota sanomme Ekiksi ei sukua minulle. Minulla on melko paljon sukulaisia (ainakin pikkuserkkuja) ja niistä voisinkin vielä mainita muutaman: Tuomas Jordman on minun serkkuni ja hänen isänsä Matti on isäni veli. He asuvat Henrin ja Ainon kanssa Helsingissä, ja käymme heidän kanssaan kesäisin purjehtimassa yhteisellä veneellämme.

Äidilläni on paljon sisaruksia: Erkki, Liisa ja Heikki. Heidän lapsensa Jani, Ilkka ja Varpu ovat myös serkkujani mutta he ovat kaikki jo aikuisia. Meillä on äidin sisarusten perheineen kanssa yhteinen mökki ja koski Verlassa joista omistamme 25%. Kokoonnumme sinne myös joka toinen joulukuu viettämään joulua yhdessä.

Kun tulin maailmaan 0-3v

Vanhempani eivät ehtineet juhlia 2000-luvun saapumisesta sillä heillä oli tärkeämpääkin tekemistä ja juhlittavaa. Nimittäin minä Paavo, perheen esikoinen, synnyin joulukuun kuudentena päivänä vuonna 1999, juuri ennen vuosituhannen vaihdetta. Tämä päivä on myös suomen itsenäisyyspäivä, mutta ei silloin syntyminen tarkoita suurta itsenäisyyttä tai isänmaallisuutta. Luulisin että näissä asioissa olen aika normaali. :)

Syntymäni jälkeen minulle onkin aika paljon hauskoja ja tärkeitä asioita tapahtunut. Kertoman mukaan sain ihan pienenä pizzasta jalapenon Hesän keskustassa sijainneessa Pizzahutissa, ja rupesin heti parkumaan. Mutta voiko olla, että nykyinen mieltymykseni tuliseen ruokaan on sieltä lähtenyt?

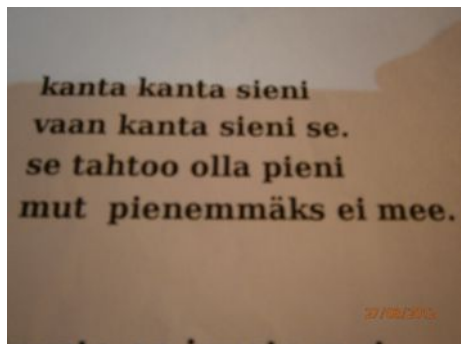
Toinen hauska juttu oli, kun pienenä, noin puolivuotiaana ajelimme maaseudulla ja Somerolla pysähdyimme museolle. Kun menimme museoon sisään, minua pelotti museon pimeys ja aloin taas kerran, ihme ja kumma, vauvojen tapaan itkemään. Kuitenkin museoistakin nykyään pidän.

Ensimmäisiä kavereitani olivat Jenna Puhakka ja Aapo Purho jonka näin aina kun menin mökille.

Kerran olimme yöllä ulkona ja ympärillä oli pimeä ja tähtiä täynnä oleva yötaivas. Kuukin mollotti sieltä ja silloin sanoin ensimmäisen sanani, "KUUUUUUU".

Noihin aikoihin kävin myös herrakunnan perhekerhoa ja mieleeni on jäänyt sieltä vain yksi matto.

Noin yksivuotiaana istuin potalla ja tökkäsin isää sormella suoraan silmään. Isän silmä on joskus vieläkin kipeä. Isä joutui kohteeksi myös oksennushyökkäykseni kohteeksi noin puoli vuotta nuorempana: Isä oli lähdössä seminaariin ja hänellä oli puku päällä. Se puku meni pesuun.

Yksi todella hauska juttu oli kun 2,5 vuotiaana luovuin tuteistani "metsänpeikoille". Veimme äidin kanssa tutit yhdelle kannolle läheisen kodan taakse ja lähdettiin. Sain toivoa jotain metsänpeikoilta vastalahjaksi, ja äiti ja isä odottivat varmasti, että olisin halunnut jonkun lelun, mutta heidän ihmetyksensä oli suuri, kun sanoin: "rasvaa". Seuraavana päivänä menimmekin takaisin kannolle ja metsänpeikot olivat tuoneet sinne purkillisen käsirasvaa! Olin siitä hyvin iloinen ja se purkki heitettiin pois vasta muutama vuosi sitten.

Lisäksi olin 2,5 vuotiaana 1.kertaa Ruotsissa päivärasteilyllä, ennen niitä monia kertoja kun olemme käyneet siellä sen jälkeen.

Tuohon aikaan tein myös ”sekotiimejä” :D, okei, tuota minun täytyy selittää. Sekotiimi oli omakeksimäni sana sille että on tiskipöydän ääressä ja sörssää laseissa olevia vesiä ja sekoittaa niitä toisiin laseihin.

Päiväkodissa 3-6v

Vuonna 2004 tapahtui se surullinen asia että Arvi-vaarini kuoli kurkkusyöpään. Kuitenkin ikäänkuin myös vastalahjaksi perheellemme syntyi toinen pikkusisko Paula. 2 vuotta aiemmin oli siis syntynyt Peppi.

Viisivuotiaana menin päiväkotiin

Herrakuntaan. 1.päivänä siellä ei ollut muita kuin minä, Juho ja yksi naapurimme pienempi poika varmaankin koska oli vielä koulunkin alkuun viikko. Sitten kertoman mukaan höpötin jotain sellaista että ”tämä poika ei ole varmaan tottunut tällaiseen komenteluun”; halusin jo tuolloin huolehtia toisista, varsinkin kun poika oli parivuotta nuorempi. Tämä oli myös ensimmäinen tapaamisemme Juhon kanssa ja siitä asti olleet kavereita. Sain päiväkodissa muitakin kavereita kuten Tanelin ja Aleksin.

Päiväkodin tätejä olivat Ulla ja Outi.

Päiväkodissa on myös tapahtunut kaikenlaista. Kerran teimme retken Heurekaan ja toisen retken päiväkodista teimme sirkukseen.

Sen jälkeen teimme päiväkodissa ”sirkusesityksen” jossa lapset oli voimamiehiä yms. Itse olin kipeänä poissa sieltä ja myöhemmin katsoin esitysvideon telkkarista.

Päiväkodissa pidettiin myös välillä levyraati. Siihen kaikki saivat tuoda oman levyn ja valita siitä biisin joka soitettiin ja muut arvostelivat sen pahvipalalla jossa oli hymynaama, normaama ja surunaama. Kerran toin sinne Antero,Raimo&Ovien (bändi jossa isäni on) lastenlevyn ja kaikki tykkäsivät. Äitini Leena oli kirjoittanut sanat biisiin jonka nimi oli ”Vikkelä varas”.

Pidimme myös isän, Juhon ja yhden Ronin kanssa metsäretken talomme viereiseen metsään. Ensin menimme pellon yli, sitten ylitimme jyrkän kallion ja

teimme metsälenkin jonka jälkeen tulimme takaisin ja laitoimme pystyyn notskin. Siinä mahtava kertomus tuosta suuresta seikkailusta :) Se seikkailu oikeasti jäi mieleen.

Eskariin siirtyessäni sain uuden kaverin Veetin koska hän ei aiemmin ollut päiväkodissa.

Reppu selkään 6-9v

Vuosina 2006-2007 tapahtui paljon. Kuusivuotiaana aloitin koulun Olkkalan kyläkoulussa (Tosiaan, kuusivuotiaana koska olen syntynyt joulukuussa – tämä asia on välillä ihmisten niin vaikea tajuta.), johon meiltä ei ollut kuin 2 kilometriä matkaa.

Tämä koulu oli pieni, ja sama opettaja, Raija, opetti 1. ja 2.

luokkalaisia, samassa luokassa samaan aikaan. Ruokailukin oli omassa luokassa. Koulun alku oli mielestäni mukava juttu ja sen jälkeenkin olen pääosaksi pitänyt koulusta, ainakin koska näkee kavereita. Sensijaan yhdessä aineessa olin 1.-ja 2.luokilla aivan surkea: käsitöissä. Jäin niissä aina muista jälkeen. 1.luokalla olin vielä aika ujo. 1. luokan syksyllä sain myös silmälasit, jonka voisi sanoa minulla olleen iso juttu. Silmälasit minulla on nimittäin nykyäänkin, vaan ei tietenkään ne samat, vaan nyt on jo neljännet menossa. Lisäksi aloin keräillä ”softareita” eli softballpyssyn kuulia; niitä nimittäin lojui koulun kentällä koska joku oli ne ampunut, ja ne olivat mielestäni hienoja. Olen jatkanut harrastusta ja minulla on softareita jo lähemmäs tuhat, joskin harrastus on nyt aika jäässä.

1. luokalla menimme luokkaretkelle Kouvolan Tykkimäkeen. Ryhmät sai valita itse ja omassa ryhmässäni oli Juho ja Aleks. Lopussa oli alkanut satamaan ja takaisinpaluubussin tulon oli enää vähän aikaa, mutta kysyimme opettajilta että saisimmeko Aleksin kanssa mennä vielä yhteen laitteeseen. Kuitenkin meillä tuli väittelyä mihin laitteeseen menisimme, mikä olisi se loppuhuipennus joten kului aikaa ja melkein myöhästyimme bussista.

Ykkösluokkalainen kun olin, niin kaikki tämä tuntui todella mahtavalta. Se mahtavuus oli kuitenkin enne tulevasta, sillä seuraavana vuonna jouduimme vaihtaamaan koulua, Olkkalan koulu nimittäin lakkautettiin.

Luokkaretkeni

1.lk Tykkimäki

2.lk Korkeasaari

3.lk Suomen luonnontieteellinen museo

4.lk Nuuksio (metsä)

5.lk Fazerila (karkkitehdas)

6.lk Lintsi

Toisella luokalla siirryin Kirkkoniemen kouluun Vihdin Kirkonkylälle. Raija säilyi opettajana mutta luokka oli uusi: Kirkonkyläläisiä oli joukossa ja sain heistä myös uusia kavereita. Sain kavereikseni Einon,Joelin ja Aleks:in.

Toiselta luokalta minulla ei ole paljoa tapahtumia mielessä mutta yhden muistan: Nenäpäivänä olin ainoa jolla oli Nenäpäivän punainen nenä mukana, ja sen takia minut otettiin aamunavaukseen koko koulun eteen.

Joskus välituntisin menimme Veetin kanssa koulun kentän katsomoon ja keksimme, lauloimme ja kirjoitimme omia lauluja vihkoon. Se vihko on yhä tallella ja siinä on kaikenlaista.

Lisäksi aloitin seitsemänvuotiaana tanssiharrastukseni,tuolloin olin jätkätanssissa Kirkonkylän Siirilässä. Oikealla olevassa laatikossa on tanssiharrastukseni historia.

Kolmannella luokalla menin pappikselle. Tällä kertaa taas sama luokka säilyi mutta opettaja vaihtui, nyt opettajaksi tuli Pia Ikäheimonen.

Sinä syksynä, kerran kun odotimme Juhon ja Veetin kanssa koulun jälkeen taksia, päähämme putkahti historiallinen idea: yhteinen nettisivu.

Omia sivuja meillä oli ollut aiemminkin mutta ne olivat jääneet hetkellisiksi. Silloin syntyi VePaJu, Veetin Paavon ja Juhon yhteinen kotisivu (saa käydä katsomassa vepaju.suntuubi.com, mutta emme päivitä sitä enää tiuhaan tahtiin.) Juho potkittiin sivulta myöhemmin pois koska hän ei ollut käynyt siellä kuin kerran.

Tanssihistoriani

2.luokalla aloitin jätkätanssin Vihdin kirkonkylän Siirilässä.

Ryhmä jouduttiin kuitenkin lopettamaan Väkivähäisyyden (Minä ja Lauri) takia ja siirryinkin Siirilän Streetdanceryhmään ja Siellä oli pari vuotta vanhempia lapsia.

4.luokalla menin Nummelaan jätkätanssiin.

Siellä muut taas olivat minua vähän pienempiä.

5.luokalla siirryin Karkkilaan taas Streettiin, Siellä kaikki olivat juuri minun ikäisiäni ja siellä olen viihtynyt niin hyvin että olen nykyisinkin siellä, mutta nyt ei ehdi kirjoittaa, pitää lähteä tanssitunnille!

Viimeisimmät vaiheet 9-12v

Nyt siis uusi ajanjakso elämässäni tai ainakin tässä elämänkerrassa ei ala tärkeästä tapahtumasta, vaan ihan vain 3.luokan joulusta.

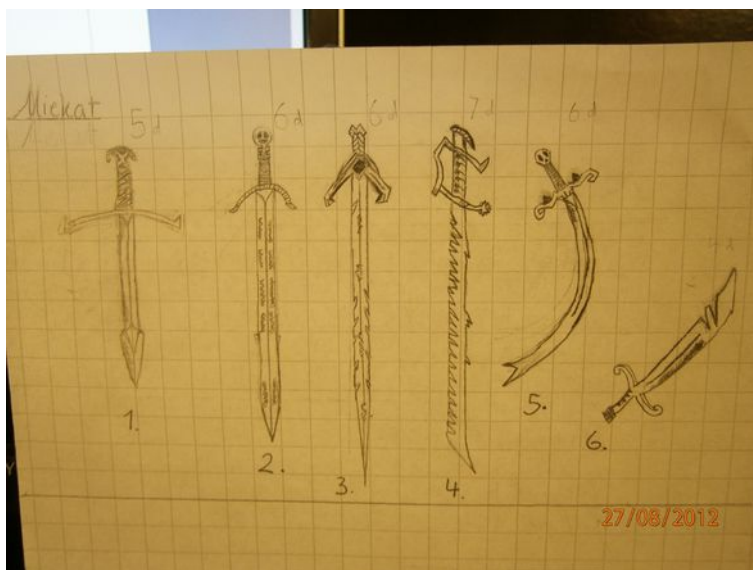
Aloitin tuohon aikaan nettipeli Travianin eli Travun pelaamisen. Travian on strategiaverkkopeli jossa eri ihmiset rakentavat kyliä sekä niihin rakennuksia ja käyvät yhdessä sotaa. Alussa minut aina ”pultattiin” eli kylä ja koko pelaaminen tuhottiin aivan tuusan nuuskaksi. Sen jälkeen pelasini sitä kerran isän kanssa ja kerran tein Juhon ja Veetin kanssa oman liittouman (pelaajien muodostama liitto), joka nousi parhaimmiston.

Alkaen 3.luokasta koki talomme remontin. Ennen ”mädäntyneen marjapuuron” värisestä talosta tuli punainen, sekä mm. sitä laajennettiin, lattia parketoitiin ja tehtiin toinen vessa, se vessa jossa on Minni-kanimme. Remontti tuli täysin valmiiksi vasta tänä vuonna.

Saimme äskenmainitun minnikanin kun olin 4. luokalla. Näihin aikoihin alkoi myös pokemon-korttien ”keräilykausi”. Kaveriporukkamme siis keräili pokemon- pelikortteja ja tärkeässä osassa siinä oli niiden kouluun tuominen ja vaihtelevainen toisten kesken. Emme siis pelanneet korteilla. Tähänkin juttuun liittyy hauska tapahtuma. Kaupoissa pokekortit ovat hyvin kalliita, joten selailin niitä Huutonetistä ja ostin halvan paketin. Kun paketti tuli, menin ylpeänä kouluun jo alussa niin suuren kokoelmani kanssa, mutta mutta. Mutta kortit olivatkin väärennöksiä – tämä juttu on ihan tosi! Joku oli myynyt kopioituja pokekortteja. Silloin kyllä suretti, mutta sain kortteja kyllä sen jälkeen.

Kesällä menimme ensimmäistä kertaa pidemmälle lomamatkalle kuin Tukholmaan. Tukholman laiva kuului matkaan mutta sen jälkeen lähdimmekin autolla ajamaan kohti Nynashamnia josta menimme lautalla Gotlantiin ja muutaman päivän päästä takaisin Suomeen.

4.luokan alkaessa, ensimmäisen kerran ei koulu,opettaja eikä luokka vaihtunut! Neljännellä sain myös uuden naapurin, samalla luokalla olevan Nikon joka oli muuttanut Oulusta asti. Niko lähti luokaltamme vuoden päästä koska muutti Lohjalle. Seuraavana kesänä menimme lomalle Pärnuun, Viron rannalla olevaan turistien lomakohdekaupunkiin jossa on kilometrien pituiset rannat. Kerroin aiemmin Travianista.

Pelaamiskautemme loppui joskus tähän aikaan. Keväällä olimme taas kerran Ruotsinristeilyllä mutta tällä kertaa Juhon kanssa. Siellä oli teemana Amerikka ja buffetissa toki tarjolla hampurilaisia jotka sai (tai piti) itse tehdä. Pelasimme myös laivalla olleita merirosvopelejä, ”kakskytsenttipelejä” joihin tiputetaan 20-senttisiä. Juho taisi jopa jäädä voitolle siinä! Tuosta reissusta jäi hyvä fiilis ja hieno muisto.

Kesälomalla menin taas lomalle Viroon, mutta tällä kerralla ensin toiseen Viron saareen, jossa olimme pari yötä Kuressaaren kaupungin lähellä mökissä. Muistan kuinka kodikas se paikka oli, ja kuinka kiltti paikan pitäjä oli meille, kerran toi jopa ison kasan lettuja. Sen jälkeen lähdimme Pärnuun jossa majoituimme ihan taloon, jonka meille olivat järjestäneet yksi tuttu perhe joidenka kanssa vietimme Pärnun rannalla aikaa ja kävimme parissa

ravintolassa.

Ja kaikille tuli hirveänä yllätyksenä se että sitten palasimme kotiin.

Syksyllä, kun 6.luokka alkoi, aloin harrastaa Streetin lisäksi myös kuvista Nummelassa. Ryhmässäni oli yksi toinen Juho oli minulle vähän kuin kaveri. Kuvikseen meno oli aina kivaa sillä siellä opettajatkin ovat kivoja. Nyt kun menin seiskalle valitsin työpajaksi valokuvauksen.

Viime kesänä emme tehneet lomamatkaa mutta mökkeilimme ja kävin isän kanssa pyöräretkellä Turun läheisessä saaristossa. Matkaa tuli noin 130 kilometriä, mutta menimme sen kolmessa päivässä. Ajoimme autolla Naantaliin ja ensimmäisenä yönä yövyimme teltassa mutta seuraavana yönä mökissä, mutta se kannatti koska tuli kauhea sade ja ukkonen. Sisältä koko mökkiin tuli välillä aivan valoisaa salamien valosta (tai siis eihän salamista tule valoa vaan salamoista, tuolle jutulle välillä kavereiden kanssa naureskellaan jos esim. opettaja sanoo salamista.)

Aloitin yläasteen pari viikkoa sitten. Vähän jännitti mutta sen jälkeen fiilis on ollut tosi hyvä. Täällä VYKissä on paljon vapaampaa kuin ala-asteella kun esim. oma opettaja ei ole koko ajan valvomassa.